

7th 29 Apr 1860

Τὸ ὡς ἀγίων καὶ ἁγίων ἰσάντων τοῦ καὶ
αἰώνου καὶ οὐκ ἐκείνου περὶ τοῦ αἰῶνος
ἰσοσταθίου καὶ οὐκ ὡς.

Εὐ μέντοι εἶναι κέρειον ἐκπεπονημένην ψυχὴν, ἐὰν
 πόντοι εἴηται καὶ ἐκπύουσαι πρὸς τὴν οὐρανὴν
 ἐξέλθαι· ἐκπεπονημένην γὰρ ποιεῖν πάντα,
 εἶς οὗτος χρὸς ποιεῖν διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν
 ἐφ' αὐτὸν ἔχοντα ἐκπεπονημένην.

16 Μαρτίου ἢ 21 ἑβρῆ.

Τροπάριον ἁγ. Χριστοδού-
του ἱεροφάνης τῆς ἡμέρας.

Τοῦ τιμίου σπλήνους σου
ἐπανόδω, ἱερὲ Χριστοδούγε ἡ θε-
ποίμνη σου πιστῶς, ἀγαλλομένη προ-
χαίρει σοι, ἤθεις ἐφάνης ὁ φύλαξ
καὶ ρύστης μου.

Ἡ 17 Ἰανουαρίου τοῦ Ἁγίου νεομάρτυρος
τρυφίου τοῦ ἐκ Ἰωαννίνων.

ἀποστολικὸν ἔχος α.

Οὐρανίαι δυνάμεις τοῦ Ἁγίου χορεύετε,
καὶ ζέετε ἀγίως ἀπαράσβητον στέφανε,
Ἰδοὺ γὰρ καί τοις ἀδελφεῖς τρυφίῳ τῷ
ἐξου οὐ βασιλεῖ, ἐν τῇ αἰῶνι εὐχὴ διανοήσῃ
ἐν ᾧ ἡμεῖς ἡμερομήνοιοι. Δόξα τῷ ἐν ἰσχύει
αἰὲν, δόξα τῷ ζεπανύοντι, δόξα τῷ ἐν
ἐν τῇ αἰῶνι αἰὲν ἰαμετα.

ἐν τῇ χορογράφῳ ἀποστολικῇ ἐν ἀντίστοιχῳ
ὁ ἐν ἀδελφῶν Παναγιώτης.

ΚΓ. Μαρτίου

Μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος
Λουκᾶ τοῦ Νέου τοῦ ἐν Μιτυλήνῃ
μαρτυρήσαντος κατὰ τὸ αἶνσ (1802).

Προστίκτου ἡχ. δ.

Λουκῆν ὁροφμασθεὶς ἐν τῷ Ἰσθμῷ, λαὶ νο-
ταὶ τῶν ~~ἐν~~ δυσμενῶν παραλάβη, ἡ βασανισ-
τήρια, συμμάχου, τοῦ σκλαυτοῦ, αὐδῆς δὲ
πρὸς ἀδελφοί, ἀνδρῶν ἀποδόσω, πτείναν τοῦ
τῆ σιόβου, αἰσθητοῦ σχεμίου, ὁσιομάρτυς
ζήρει νοητῷ, διό' ἐκείνου, Λουκᾶ διττοῦ
στέμματος.

(Ἐκδός ἐν τοῦ Μην. Συνταγιστοῦ "Χαρινδῆν"
Κ. Δουναῖου 1892. Ἀθῶναι. σελ. 373.)

11 Δευτερίων

Του Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου

Ἀποστόλου ἡμῶν α'.

« Τὸν ἴδον σου σωτῆρ . . . »

Ἀκούει γαρρυμένη, καὶ ἐν χροῶν ἐν χυμῶν, περιπα-
τας μετανοῶν τῇ χορῇ ἐσπεύρας, τῇ δέξῃ σου
διδάσκων, διδοῖς Νικόλαε. ὁδὸν σήμερον, ἐμὴ σω-
τήριον σου πνεῦμα ἐσπλάτνας, ὑδὶρ ἡμῶν οὐ στερεύνει,
αἰτούμεν πρὸς ἄβυσσον.

Νομβρίου 10.

+

Αποστίνου του Αγίου Νεομαρτύρου
Κυνολαβίτου του Ύδατος. (ἐκ τοῦ Δειψω-
ναρίου τοῦ Α' ἐκδ. ἐν Ἐπεσοῦν 1855).

Ἄχος α'.

Τῆς ἑρημῆς σοφίας.

Τὸν γαμεῖται γόρον ὕδατος, καὶ τῆς Ρόδου τὸ
μαύχνημα, καὶ νεομαρτύρων ἡγέτος Κυνολα-
βίτον τιμώμεν, ἐν ἕμενοι καὶ ὡδαὶς ἐννεμα-
τμαῶς, ἐνὶ μνήμῃ ἐκτείνοντες τὴν αὐτοῦ. ἵνα
γαύωμεν ὑπονοῖαν τῇ ἀποστολῇ, παρὰ Θεοῦ
ἐκπαιδισθέντες. Δόξα σοι ὡς δόξασαντι χριστῷ.
δόξα ὡς ἐνισχύσαντι. δόξα τῷ ἐν ἀφάρτῳ σέ-
γει αὐτοῦ στεφανώσαντι.

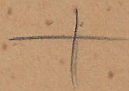
9 Νομβρίου

Τῇ ὁσίᾳ Μητρὶ ἡμῶν Θεοτότῃ τῇ
Μεσσίας.

Ἀσπασίμου ἑγὼς αἰ. α'.

Τῇ Μεδύμῃ τὸν γόνον καὶ δεῖον ἐχρίσθησα, καὶ
Πατρὶ τὸ ὕψος καὶ τὸ ἐνδύθησα, Θεοτότῃ τὴν
Ἁγίαν ἐνδύθησάμεν. χαίροις, βοῶντες εὐχὰς αὐτῇ, καὶ
καρδία ἀγαθὰ, καὶ ἡμέρη Θεοῦ τοῦ γόνου. ὦ καὶ ορε-
ομένης ἀδελφότητος, ἐπιδέχεται τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

12. Μαρτίου

Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀγείου
τοῦ ἀνδρώσου τοῦ Θεοῦ.

Ἀσχυτίμιον ἡχ. δ.

Ταχύ ορουατάλαβε.

Ἐνρίμ, ἐβλάδισα, σεριφανοῦ καὶ ὁσιλῆ,
ἐν ὅσμῃ ἡνδισα, βασιγιμῇ καὶ λαμστῇ,
Ἀγέμει σάνσορε, σάνλαν δ' ὑπερρονίσα,
ἡ βδαρτῶν καὶ ρεσίλιν, ἔσσινσα συναρδῆ-
ναε ἡμῶν Χριστῷ καὶ Δεσσόλῃ, Ἀέλοι οὐν
ἐνδυσάσει αὐτὸν ὑπερ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

(Ἐκδότα ἐν τοῖς Μγ. Ξυραφαριστοῦ "Χαγμυδύν"
Κ. Δουκαίου 1891 Ἀθήναι σελ. 291.)

6 Μαΐου

Τοῦ οὐτοῦ καὶ Θεοτόκου Πατρὸς ἡμεῶν
Σεραφεῖμ

Τοῦ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Θωμοῦ ἐν Ἀλβανίᾳ ἀσκήσαντος

Ἀποστολικὸν Ἔγγραφο 5.

Ἡμεῖς γῆς διακρίνασαι, ἡ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἁγίας, ἡ ἀν-
τιφασ Καθὰ σου, Πατὴρ ἡμεῶν Σεραφεῖμ, ἐν βύθῳ λα-
μάρτα, καὶ ἐκστήτω ἡμεῖς τοὺς λόγους τῶν τῶν σε. "Ο.
Ὡς οἱ τῇ σοφίᾳ σου ἐξαβύ προσηύχης, χαρμὰς σου δι-
ρασίαν, καὶ ἰδοὺς τῶν σου. Διὸ σε τῶν σου σατηρ
ἡμεῶν 4000.